

Spotkanie 6 – Ewangelia nadziei dla naszych rodzin

„Rodzice, opiekunowie oraz dziadkowie uczą się, że chwile, które przeżywamy w naszych rodzinach są święte same w sobie. Rytuały rodzinne budują rodzinę w poczuciu wspólnoty. Uczenie dzieci prostych, aczkolwiek ważnych zachowań i postępowań również przyczynia się do rozwoju dzieci poprzez włożoną w wychowanie miłość, troskę oraz opiekę nad nimi.

Danie dzieciom poznać, co oznacza doświadczyć zaufania, hojności, tkliwości i nadziei jest darem samo w sobie. Jest to sedno pre-ewangelizacji. Jeśli pomożemy im zobaczyć, że oni także są zdolni do tego, by być delikatnym, przebaczącym, wprowadzającym pokój, mającym serce czyste i współczujące, to stanowić to będzie głoszenie Dobrej Nowiny Jezusa Chrystusa w sposób zasadniczy.

Modlitwa z dziećmi we wszystkich okolicznościach życia rodzinnego jest sposobnością do uświęcania się w rodzinie. Jest nią również czas poświęcony na codzienną zabawę z dziećmi.” (*Share the Good News*, 120)

CZĘŚĆ I: DUCHOWOŚĆ ŻYCIA RODZINNEGO

Duchowość rodziny jest duchowością wspólnoty. Życie rodzinne naznaczone jest tysiącami małych gestów dawania i otrzymywania, dzielenia się oraz rezygnowania, a także przedkładania potrzeb drugiego nad swoje własne potrzeby. Pośród rzeczywistości miłości, dawanej i dzielonej, miłość Boga zawsze jest obecna. Osoba ludzka ma ‘wewnętrzny wymiar społeczny’. W relacji z innymi rozwija się w pełni nasz potencjał jako osób ludzkich. Rodzina jest pierwszym miejscem, w którym mamy możliwość nabierać doświadczeń i rozwijać się w komunii z innymi.

„Każdego dnia można znaleźć kilka minut, aby zjednoczyć się z żywym Panem, powiedzieć Jemu o tym, co nas niepokoi, modlić się za potrzeby rodziny, pomodlić się za kogoś, kto przeżywa trudny okres, zwrócić się o pomoc, kochać, dziękować za życie i dobre rzeczy, prosić Matkę Bożą, aby nas chroniła pod swym macierzyńskim płaszczem.” AL 318

Wszystkie chwile związane z życiem rodzinnym, czy to są chwile cierpienia i bólu, czy radości i świętowania, są okazją do nawiązywania relacji z innymi oraz z Bogiem. Rodzina, w której przekazuje się i wyraża miłość, jest obrazem miłości pomiędzy Ojcem, Synem i Duchem Świętym, Trójcą Świętą; jest miejscem, gdzie zawsze jest obecna miłość Boga.

„Pragnienie tworzenia rodziny to postanowienie, by być częścią marzenia Boga, decyzja, aby marzyć wraz z Nim, odwaga uczestniczenia w Jego budowaniu świata, odwaga tworzenia z Nim tej historii, budowania świata, w którym nikt nie czułby się samotny” AL 321

Rodzina, w której życie jest pielęgnowane, ma udział w dziele twórczym Boga. Rodziny są otwarte na życie nie tylko poprzez przekazywanie nowego życia, ale również poprzez gościnność oraz troskę o innych, szczególnie tych w potrzebie. Rodzina żyje swoją duchowością, gdy umożliwia rozwój miłości w rodzinie, a także wychodzenie z miłością do innych. Papież Franciszek podkreśla też istotną rolę rodziny w rozwijaniu postaw i wartości przynaglających nas do troski o nasz wspólny dom, ziemię.

Rodzina jest miejscem, gdzie budzi się wiara dzieci. Przynosząc dzieci do Chrztu Świętego, pragnąc dla nich jak najlepiej i towarzysząc im w stawianiu kroków w rozwoju w wierze, rodzice wiedzą, że nie chodzi o narzucanie im wiary. Dzieci potrzebują otrzymać własne doświadczenie wiary. Potrzebują znaków, działań i opowiadań. Rodzice i inne osoby nie mogą narzucać dzieciom wiary. Dziecięca wiara pielęgnowana jest poprzez doświadczenie modlitwy oraz przez dostęp do znaków, takich jak wartościowa sztuka religijna, tak by mogli przekonać się, że ich wiara jest atrakcyjna i piękna. Czas modlitwy rodzinnej jest szczególnie cenny, w tym okazji do refleksji nad lekturą Pisma Świętego. Każdego dnia są chwile, które sprzyjają modlitwie lub pobudzeniu świadomości obecności Boga. Oto kilka propozycji spośród wielu:

- odmawiajcie modlitwę przed i po posiłku, szczególnie przy szczególnych okazjach.
- towarzyscie dzieciom w przygotowaniu do Pierwszej Spowiedzi Świętej, Pierwszej Komunii Świętej i Bierzmowania.
- zachęcajcie dzieci do szukania chwil na modlitwę. Można im podpowiedzieć, by korzystały z różnych małych pomocy, które będą im pomagały skojarzyć je z potrzebą modlitwy w danym czasie.
- zachęcajcie dzieci do zachwytu nad pięknem przyrody w każdej porze roku oraz uświadamiajcie je, że piękno natury jest dziełem Boga.
- pokazujcie dzieciom, jak mogą troszczyć się o środowisko, które jest darem Boga nie tylko dla nas, ale dla każdego, kto zamieszkuje naszą planetę teraz i w przyszłości.
- przypominajcie dzieciom, aby modliły się za zmarłych członków rodziny, którzy są dalej naszą rodziną i są w rodzinie Boga.
- dzielcie się z dziećmi, tym co się działo w ciągu dnia, niech dzieci również dzielą się tym, co przeżyły w danym dniu, jak okazywały miłość bliźniemu. Można przeczytać zdanie z Pisma Świętego.

CZEŚĆ II: KILKA RAD PAPIEŻA FRANCISZKA DOTYCZĄCYCH BUDOWANIA SZCZĘŚLIWEJ RODZINY

- Zawsze pamiętajcie, aby mówić Proszę, Dziękuję, Przepraszam... W dobrym czasie uczcie się być otwartymi i chętnymi do rozmowy, abyście umieli takimi być w trudnym czasie.
- Świętujcie szczęśliwe chwile oraz indywidualne sukcesy i wspierajcie się w trudnych momentach waszego życia. Doceniajcie osiągnięcia innych, nawet te niepozorne.
- szanujcie wolność swoją i drugiego człowieka. Każdy potrzebuje przestrzeni, niektórzy trochę większej niż inni. Świadomość indywidualnych potrzeb daje ludziom poczucie, że są cenieni i można im ufać.
- Patrzcie z życzliwością. Nigdy nie traktujcie spojrzenia pełnego miłości jako mało istotnego.
- Uczcie się przebaczać. Zanim nauczymy się przebaczać innym, musimy nauczyć się przebaczać sobie. Nie spieszcie się z wypominaniem ukochanej osobie jej słabości.
- Słuchajcie opowieści, jakim dzielą się z wami starsze osoby w rodzinie. Zachęcajcie do opowieści nastolatków i dzieci.
- Nie spieszcie się, kiedy nie macie pełnego rozeznania sytuacji, w jakiej się ktoś znalazł.
- Zawsze znajdujcie czas na modlitwę rodzinną, codziennie, choćby przez krótką chwilę.